บทความ อ. ๑๖/๒๕๖๔
วรรธนพงศ์ คำดี

ขอสินเชื่อสู้โควิดหน่อยครับ

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อการทำมาหากินของประชาชนมากมาย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีโครงการสินเชื่อต้นทุนต่ำ Soft Loan ธปท. เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) นายผิดหวัง ซึ่งเป็นลูกค้าเก่าของธนาคารจึงยื่นคำขอสินเชื่อกับธนาคารตามโครงการดังกล่าว แต่ปรากฏว่า ธนาคารได้แจ้งผลการปฏิเสธคำขอสินเชื่อให้นายผิดหวังทราบ พร้อมแจ้งเหตุผลที่ไม่สามารถให้การสนับสนุนสินเชื่อได้ นายผิดหวังจึงมีหนังสือถึงธนาคาร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ ๑) ที่มาของผู้กู้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ที่ขอสินเชื่อ ๒) คำขอสินเชื่อ ๓) เอกสารประกอบการพิจารณา ๔) นโยบาย Soft Loan ธปท. ธนาคารแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารภายในของธนาคาร ซึ่งไม่เปิดเผยแก่บุคคลภายนอก โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง นายผิดหวังจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ธนาคารได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือแจ้งเหตุผลการปฏิเสธคำขอสินเชื่อ แต่ยังไม่เปิดเผยบันทึกภายในฉบับลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ เมื่อการพิจารณาสินเชื่อเสร็จสิ้นลงแล้ว การเปิดเผยบันทึกภายในฉบับดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบในชั้นนี้จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงาน แต่ให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น คือ ชื่อและนามสกุลของผู้จัดทำบันทึกภายในและผู้ประสานงาน ซึ่งอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผย ไม่อยู่ในอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าหน่วยงานไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เพื่อให้ตรวจสอบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานและไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๘/๒๕๖๔) นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๑๗/๒๕๖๔
วรรธนพงศ์ คำดี

ขอตรวจสอบคู่สมรสของลูกหนี้

เรื่องหนี้สินของแต่ละคน ไม่ใช่จะมีปัญหาแค่ตัวลูกหนี้ แต่จะวุ่นวายไปถึงบุคคลในครอบครัวด้วย เหมือนอย่างเรื่องนี้ อยู่ดี ๆ ทนายความก็จะมาขอตรวจสอบสถานะการสมรสของลูกหนี้เพื่อจะนำไปตรวจสอบทรัพย์สินของคู่สมรสของลูกหนี้ จะขอได้แค่ไหนมาติดตามกันครับ

นายอำนาจ เป็นทนายความ รับมอบอำนาจจากนายเงิน เจ้าหนี้ของนาย A นาย B นาย C นาย D และนาย E ลูกหนี้ตามสัญญาซื้อขาย ได้มีหนังสือถึงอำเภอ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทะเบียนสมรสของลูกหนี้ทั้ง ๕ ราย เพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่ง กรณีผิดสัญญาซื้อขาย อำเภอแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า นายอำนาจไม่ใช่บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลทะเบียนประวัติ ผู้ที่จะมีอำนาจขอคัดต้องเป็นบุคคลที่มีหน้าที่แจ้งการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือเป็นทายาทเจ้าของประวัติ หรือผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าของประวัติ หรือส่วนราชการขอคัดตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ห้ามมิให้เปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายอำนาจจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ทะเบียนสมรสของบุคคลทั้ง ๕ ราย เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมของตนต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๒๔ เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า บุคคลทั้ง ๕ ราย ได้ให้ความยินยอม หน่วยงานของรัฐจึงไม่สามารถเปิดเผยได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเหตุผลที่มีน้ำหนักเพียงพอว่า การได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่อำเภอปฏิเสธการเปิดเผย จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๓/๒๕๖๔) นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๑๘/๒๕๖๔
วรรธนพงศ์ คำดี

มีสิทธิขอแต่ไม่ควรได้

กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นกฎหมายที่รับรองสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ แต่ในส่วนของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ก็มีการคุ้มครองเป็นพิเศษ แม้กฎหมายไม่มีข้อจำกัดในการขอข้อมูลข่าวสาร แต่ก็มีข้อจำกัดในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางอย่าง มาดูเรื่องนี้ครับ

นายข้องใจ เป็นประชาชนธรรมดาคนหนึ่ง อยากรู้ว่าข้าราชการของสำนักการคลังของหน่วยงาน A ได้รับเงินเดือนสุทธิกันคนละเท่าไหร่ จึงมีหนังสือถึงหน่วยงานขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินเดือนของข้าราชการในหน่วยงาน A ประจำเดือนมกราคม ๒๕๖๓ หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายข้องใจจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือเอกสารหลักฐานการจ่ายเงินเดือนของข้าราชการในหน่วยงาน A ประจำเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลอันจะทำให้ทราบถึงสถานะทางการเงินของบุคคลอื่น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลมิได้ ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้แสดงเหตุผลว่าการได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต่อการปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์อย่างไร การเปิดเผยจึงเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธการเปิดเผยของหน่วยงาน จึงชอบแล้ว

เรื่องนี้เป็นการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นครับ จึงต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๗/๒๕๖๔) นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ อ. ๑๙/๒๕๖๔
วรรธนพงศ์ คำดี

เงินบริจาคอยู่ไหน

ข่าวคราวเกี่ยวกับการขอบริจาคเงินในรูปแบบต่าง ๆ มีการพูดถึงมากมายในโลกโซเชียล ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของบุคคลที่มีความเดือดร้อนก็ขอรับบริจาคเป็นการส่วนตัว แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการบริจาคเราจะตรวจสอบได้แค่ไหน ไปดูกันครับ

เรื่องนี้ อำเภอ A เห็นว่า อำเภอมีพระพุทธศรีพิทักษ์ชน ซึ่งเป็นพระพุทธรูปสมัยทวาราวดี เป็นพระคู่บ้านคู่เมือง จึงได้ปรึกษากับประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอและประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านของอำเภอ เห็นควรจัดให้มีพระพุทธศรีพิทักษ์ชนองค์จำลอง ประดิษฐานไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ A เพื่อให้ชาวบ้านได้บูชากราบไหว้ อำเภอ A จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานพิธีเททองหล่อพระพุทธศรีพิทักษ์ชน (จำลอง) โดยมีตัวแทนจากหลายภาคส่วน ทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พ่อค้า และประชาชน ในงานมีการจัดทำเหรียญที่ระลึกและแผ่นทองมอบให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสร้างองค์พระ นายสงสัย เห็นว่ายอดเงินบริจาคน่าจะมีจำนวนมาก ก็เลยมีหนังสือถึงอำเภอ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการสร้างองค์พระ ๙ รายการ คือ ๑) ใบเสร็จรับเงินจากกำนัน ๑๐ ตำบล ที่มอบเงินให้คณะกรรมการจัดงานฯ ๒) ใบเสร็จรับเงินจากบุคคลที่จ่ายเงินค่าจองเหรียญที่ระลึก ๓) รายชื่อบุคคลที่จ่ายเงินค่าจองเหรียญที่ระลึก ๔) ใบเสร็จค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการจัดงาน และรายรับในการเช่าบูชาแผ่นทอง ๕) ใบเสร็จในการซื้อของใช้ในงาน ๖) ใบเสร็จค่าแบบพิมพ์องค์พระ ๗) ใบเสร็จการจ่ายเงินค่าหล่อเหรียญ ค่ากล่อง ค่าแผ่นทอง ๘) ใบเสร็จค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบายศรี ค่าพราหมณ์ เครื่องไทยธรรม ๙) ใบเสร็จค่าหล่อหุ่นขี้ผึ้ง หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การจัดงานดังกล่าวเป็นในรูปคณะกรรมการ มิได้ดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการฯ เป็นตัวแทนจากหลายภาคส่วนมิได้เป็นหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งนายสงสัยมิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการจัดงาน นายสงสัยจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างพระพุทธศรีพิทักษ์ชน (จำลอง) ตามคำสั่งของอำเภอ A เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฯ เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของอำเภอ A จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของอำเภอ จึงวินิจฉัยให้อำเภอ A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการ แก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สคร ๓๔/๒๕๖๔) นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒๐/๒๕๖๔
วรรธนพงศ์ คำดี

มีจรรยาบรรณหรือเปล่า

เรื่องนี้เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลไม่ได้เลื่อนเงินเดือนทั้ง ๆ ที่ผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดี เลยมีการร้องเรียนขอตรวจสอบจรรยาบรรณผู้บังคับบัญชา แต่ปรากฏว่าหน่วยงานสรุปว่าไม่ผิดจรรยาบรรณ เจ้าหน้าที่ผู้นี้เลยขอรายละเอียดและเหตุผลในการดำเนินการทางจรรยาบรรณดังกล่าว

แพทย์หญิง A ของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งร้องเรียนต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นต้นสังกัดของโรงพยาบาล ขอให้ตรวจสอบจรรยาบรรณของนายแพทย์ B ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาว่า ใช้ดุลพินิจไม่เลื่อนเงินเดือนให้แพทย์หญิง A ทั้งที่ผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดี มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัย ตรวจสอบเรื่องดังกล่าว ผลการสอบสวนปรากฏว่า การกระทำของนายแพทย์ B ไม่เป็นการผิดจรรยาบรรณ แพทย์หญิง A จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย ขอรายละเอียดและเหตุผลประกอบข้อสรุปการดำเนินการทางจรรยาบรรณดังกล่าว หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า รายงานการสอบข้อเท็จจริงทางจรรยาบรรณเป็นข้อมูลข่าวสารในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน จึงไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แพทย์หญิง A จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ปรากฏตามรายงานการสอบจรรยาบรรณและวินัย จำนวน ๙ แผ่น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะเป็นผู้ถูกประเมิน จึงสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของมหาวิทยาลัย จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๓๒/๒๕๖๔) นายวรรธนพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”